

Nog niet eens zo lang geleden bestond het beroep sociaal projectleider eigenlijk nauwelijks.

Was je woon- of wijkconsulent en startte er toevallig een renovatieproject in jouw wijk? Dan kreeg je er een extra taak bij. Naast verhuur, leefbaarheid, overlastmeldingen, huurachterstanden, complimenteuzen huurders (die waren er ook) en boze huurders (die waren er meer), deed je gewoon óók nog even de bewonersbegeleiding in een project.

Dat ging vaak verrassend goed

De collega's die projecten vroeger op deze manier "erbij deden", zijn inmiddels regelmatig teamleider of manager. Dat levert interessante gesprekken op. Want ondertussen is er nogal wat veranderd.

Projecten zijn groter geworden. Het bouwtempo ligt hoger. De planning is strakker. En de bewonerspopulatie is complexer dan twintig jaar geleden. Toch hoor ik soms nog uitspraken als:

"Een sociaal projectleider? Is dat niet wat overdreven?"

"Dat kunnen bewonersbegeleiders toch gewoon erbij doen?"

"Iedereen kan dat toch leren?"

Na jarenlang organisaties te hebben zien tobben met dit onderwerp, verbaast me dit soms. Aan de andere kant juist niet, want bij een organisatie waar de manager zo'n

opmerking maakt, word ik natuurlijk ook niet voor niets ingehuurd 😊 (of het moet een tijdelijke personeelsvervanging betreffen).

Niet elk project heeft een sociaal projectleider nodig

Een eenvoudig project met zelfredzame bewoners vraagt iets anders dan een grootschalige renovatie met kwetsbare huurders, een snelle (en foutgevoelige) doorlooptijd en een geschiedenis vol oud zeer.

Soms moet over de sociale aanpak ook gewoon de spreekwoordelijke vuist op tafel

Een sociaal projectleider toevoegen omdat het leuk klinkt, is niet het doel. Het doel is om het sociale aspect voldoende gewicht te geven binnen een project.

Dat vraagt iets anders dan bewoners informeren, huisbezoeken doen en vragen beantwoorden.

Het vraagt om het agenderen van risico's, het beïnvloeden van besluitvorming, het begroten van sociale zaken, het verbinden van partijen en soms gewoon om op het juiste moment de spreekwoordelijke vuist op tafel te leggen.

En daar zit precies het verschil.

Net zoals niet iedere timmerman automatisch een uitvoerder wordt

wordt niet iedere bewonersbegeleider vanzelf sociaal projectleider.

Allebei vakmensen. Allebei onmisbaar. Maar een totaal andere rol.

Sommige mensen ontwikkelen die vaardigheden moeiteloos omdat het bij hen past. Anderen worden er doodongelukkig van. En dat is helemaal niet erg.

Het zijn namelijk twee verschillende vakgebieden.

En gelukkig maar. Want anders konden we de projectleider ook wel vragen om de badkamertegels te zetten.

Sharon.